

Arrest

nr. 151 682 van 3 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 december 2014 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U kwam op 31 maart 2009 in België aan. Op 2 april 2009 verklaarde u zich voor de eerste maal vluchteling.

Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van origine te zijn. U stelde geboren te zijn op 4/3/1372 (Afghaanse kalender, 25 mei 1993) in het dorp Akheshme Sofla in het district Khoram [wa] Sarbagh van de provincie Samangan. Toen u vijf jaar oud was, verhuisde uw gezin naar Isfahan (Iran) waar u de volgende negen jaar woonde. In 1380 (ca 2001) werd uw vader door de Iraanse overheid naar Afghanistan gerepatrieerd. Hij keerde terug naar

Samangan, waar een oude vete met uw oom Z. over de familiegronden nieuw leven werd ingeblazen. Uw vader belde het gezin op om de eigendomsdocumenten op te sturen maar werd kort nadien vermoord. Enkele maanden na de dood van uw vader kwam uw oom Z. uw gezin opzoeken in Isfahan. Hij trachtte de eigendomsdocumenten in handen te krijgen maar zag zich door uw moeder gedwarsboemd. In 1381 of 1382 (2002 of 2003) overleed uw oudere broer door verdrinking. Zelf werd u aangevallen en verwond eind 1384 (begin 2006) door een familielid van Z.. Een tweede maal werd u in de vijfde maand van 1386 (23 juli – 22 augustus 2007) aangevallen. In de zesde of zevende maand van 1387 (23 augustus – 22 oktober 2008) verliet u met uw gezin Iran om naar Europa te komen. Terwijl de rest van uw gezin in Pakistan werd gearresteerd, vluchtte u naar België.

Uw eerste asielaanvraag werd op 14 juli 2010 door het Commissariaat-generaal afgewezen.

Uw tweede asielaanvraag van 26 mei 2011 werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaarde zich een derde maal vluchteling op 23 december 2011. Als nieuwe elementen in uw derde asielaanvraag brengt u talrijke wijzigingen aan in uw identiteit en asielrelaas. Zo verklaart u dat u niet geboren bent in Afghanistan maar op 4/3/1368 (Afghaanse kalender, 25 mei 1989) in Isfahan, Iran. U behaalde uw einddiploma in 1387 (2008). Toen u acht à negen jaar oud was (1997-1998), werd u betrappt door T., een verwant, bij het stelen van geld uit de zak van uw vader. In ruil voor zijn zwijgen nam hij u mee en verkrachtte hij u. Het misbruik hield enkele jaren aan, tot u zich in de nasleep van het overlijden van uw broer tegen T. verzette. Daarop stuurde T. zijn vriend G.N. naar u. G.N. verlangde het zelfde seksuele contact als T. met u had, hetgeen u weigerde. Daarop raakte u verzeild in een gevecht met G.N.. Omwille van de opgelopen verwondingen diende uw moeder een klacht in tegen G.N.. Hij werd veroordeeld tot een geldboete en een gevangenisstraf. Na de dood van uw broer keerde uw vader na een verblijf van zo'n twee jaar in Afghanistan (volgend op zijn repatriëring in 1380) naar Isfahan terug. Uw familie was niet op de hoogte van het misbruik. Omstreeks 1386 (2007) verspreidden T. en G.N. het gerucht dat ze seks met u hadden gehad en dat u aids had. Door het gerucht raakte u geïsoleerd en greep u naar drugs en alcohol. Nadat u uw school afwerkte, vroeg uw broer u om Iran te verlaten omdat u een schandvlek voor de familie was die de kansen van uw broer en zussen op een huwelijk kelderde. Uw broer betaalde uw reis. U verliet Iran in de vijfde maand van 1387 (Perzische kalender, 1 juni – 21 juli 2008).

Op 10 mei 2012 werd u door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. In haar arrest van 24 januari 2013 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het Commissariaat-generaal omdat de door u neergelegde verblijfstitels onvoldoende onderzocht werden.

Op 22 april 2013 weigerde het Commissariaat-generaal u andermaal zowel de vluchtelingenstatus als het subsidiaire beschermingsstatuut. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde de beslissing van het Commissariaat-generaal in haar arrest van 22 oktober 2013 omdat er essentiële stukken ontbraken in het administratief dossier.

Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legt u twee verblijfsvergunningen, een taskara, vier diploma's, een schoolrapport, een medisch attest, vier foto's, een vonnis, een begrafenistoestemming en een schrijven van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) neer.

B. Motivering

Na beoordeling van de verblijfstitels te samen met de eerdere bevindingen uit de gehoren op het Commissariaat-generaal, dient besloten te worden dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zoals gevraagd in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 24 januari 2013 werden beide verblijfsvergunningen vertaald en werd nagegaan of deze types verblijfskaarten verkregen werden ten gevolge van een vluchtelingenstatus in Iran. De vertalingen maken duidelijk dat het gaat om tijdelijke verblijfsvergunningen. Zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie werden de neergelegde tijdelijke verblijfskaarten verkregen in het kader van verschillende registratierondes van de Afghanen in Iran. Bij deze registratierondes werden de criteria van de Conventie van Genève niet gehanteerd. De neergelegde verblijfsvergunningen werden bijgevolg niet verkregen op basis van een vluchtelingenstatus in de zin van de Conventie van Genève.

Bovenstaande vaststellingen aangaande de verblijfsvergunningen van u en uw moeder wijzigen de eerdere vaststellingen van het Commissariaat-generaal betreffende uw nood aan bescherming ten aanzien van uw land van nationaliteit, Afghanistan, niet.

Uw eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven en omdat Samangan, uw regio van afkomst, niet werd beschouwd als gebukt gaand onder een gewapend conflict met een reëel risico voor burgers op ernstige

schade ten gevolge van willekeurig geweld. De nieuwe elementen die u aanbrengt in uw derde asielaanvraag kunnen de initiële beoordeling van uw nood aan bescherming niet wijzigen.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat u de problematiek die u in uw tweede asielaanvraag aanhaalt tijdens uw eerste aanvraag geheel onvermeld liet. Dat u plots een geheel nieuw asielrelaas te berde brengt, roept de nodige vraagtekens op. Als verklaring voor het niet vermelden van het misbruik waardoor u Iran verliet, wijst u naar uw verlegenheid over het thema. Dat u het misbruik dat u meegemaakt zou hebben onvermeld liet, kan gezien het pijnlijke karakter van de problemen en het taboe dat er in de Afghaanse gemeenschap op rust, eventueel begrepen worden. U deed echter meer dan het louter weglaten van het misbruik. U stelde zich als minderjarige voor, gaf een andere geboorteplaats en zelfs geboorteland op, verzweeg de scholing die u genoot, verzong de dood van uw vader, stelde uw familiesituatie foutief voor, verdraaide uw werkactiviteiten in Iran, loog over de sponsor van uw reis tot België en legde valse verklaringen af over uw reisweg en uw contacten met uw familie in Iran vanuit België. Deze verregaande vorm van fraude roept ernstige vraagtekens op bij uw algemene geloofwaardigheid en maakt dat niet zomaar geloof kan worden gehecht aan de verklaringen die u heden aflegt. Naast de cruciale bedrieglijke verklaringen over uw identiteit en uw levenssituatie, verzong u tijdens de eerste asielaanvraag bovendien een asielrelaas dat u bouwde rond dezelfde gebeurtenissen en documenten die u tijdens uw derde asielaanvraag aanhaalt. U liet niet enkel een deel van het asielrelaas waarover u zich schaamde weg, u manipuleerde doelbewust uw identiteit en levensomstandigheden in Iran en bereidde een verhaal voor met de bedoeling de Belgische asielinstanties te misleiden in de beoordeling van uw nood aan bescherming (CGVS p.2-4).

Hoewel u tijdens uw derde asielaanvraag bekent dat het grootste deel van het asielrelaas dat u vertelde tijdens uw eerste asielrelaas op leugens gebaseerd is, houdt u vast aan dezelfde problematiek als vrees bij terugkeer naar Afghanistan. U blijft immers beweren dat een grondbetwist met uw oom uw terugkeer naar Samangan verhindert. Niet alleen schaatst het gegeven dat u nu aangeeft dat het grootste deel van de eerder voorgestelde asielmotieven op verzinsels berust de algemene geloofwaardigheid van de grondbetwist, ook blijkt u over de kern van het conflict waartoe u uw asielrelaas nu beperkt zo goed als onwetend. In de beslissing van het Commissariaat-generaal die volgde op uw eerste asielaanvraag werd reeds betoogd dat uw kennis van het grondconflict ernstig te kort schoot. Dat uw terugkeervrees ten opzichte van Afghanistan mede op basis van deze vaststelling als bedrieglijk bestempeld werd, heeft u er niet toe aangezet er informatie over in te winnen bij uw familie. Nochtans staat uw familie, zo blijkt uit de documenten die zij ter beschikking stelden, welwillend tegenover uw asielaanvraag en heeft u vanuit België contacten met hen. Dat u stelt dat u noch vanuit Iran, noch vanuit België naar Afghanistan kon en kan terugkeren omwille van een grondbetwist met uw oom ziet zich allerminst bevestigd in uw verklaringen over dit conflict (CGVS p.4,7). Integendeel, uw onwetendheid en zelfs uw desinteresse in de problematiek die uw terugkeer naar Afghanistan zou verhinderen, ondermijnt volledig uw asielmotieven. Dat u niet in de mogelijkheid bent terug te keren naar Samangan omwille van de grondbetwist zoals u beweert, kan derhalve niet volgehouden worden.

Ook de argumentatie van het BCHV dat uw terugkeer naar Afghanistan onmogelijk gemaakt wordt door de afwezigheid van een netwerk, wordt gezien de bedrieglijkheid van tal van cruciale gegevens die u aanbrengt, aldus in vraag gesteld. Vooreerst moet, gezien de ongeloofwaardigheid van het aangebrachte grondconflict, besloten worden dat u geen aannemelijke reden opgeeft dat u niet door uw oom in Samangan opgevangen zou worden in geval van terugkeer. Dat u in Afghanistan niet over een netwerk zou beschikken, wordt ook door uw beschrijving van het verblijf van uw vader in Afghanistan tussen 1380 en 1382 onderuit gehaald. U beweert dat uw vader twee jaar in Afghanistan verbleef en in deze periode steeds Samangan vermeed. Hoewel u van 1382 tot 1387 in gezinsverband met uw vader samenleefde, heeft u vreemd genoeg totaal geen weet van hoe uw vader deze jaren in Afghanistan doorbracht. U weet niet waar hij verbleef, hoe hij overleefde of hoe hij geld bijeen vergaarde om zijn terugkeer naar Iran te financieren (CGVS p.2,3,4,7). Dat uw vader Samangan volledig meed, wordt overigens tegengesproken door de taskara van uw vader die in 1382 in Samangan uitgegeven werd (CGVS p.5). Dat u in het geheel niets kan vertellen over waar en hoe uw vader zich beredderde tijdens deze twee jaar in Afghanistan en hoe hij er zelfs in staat was om geld te verdienen voor zijn reis naar Iran is niet aannemelijk en doet sterk vermoeden dat uw vader een draadkrachtig netwerk in Afghanistan heeft om op terug te vallen. In uw dossier zijn er geen elementen terug te vinden die erop wijzen dat u niet op dit netwerk zou kunnen terugvallen. Temeer daar u vanuit België in contact staat met uw familie in Iran (CGVS p.4). Bovendien moet er op gewezen worden dat u een goed opgeleide man bent die als volwassene Iran verliet. U bent het lezen en schrijven machtig en in Iran deed u werkervaring op in een winkel en als bouwvakker (CGVS p.2,3,8). U bent opgegroeid in een Afghaans gezin in de Afghaanse gemeenschap in Isfahan. Dat u zich steeds omringd zag door Afghanen maakt dat de Afghaanse cultuur en gewoontes u eigen zijn. Uit de ongeloofwaardigheid van het grondconflict moet ook begrepen worden dat u over gronden beschikt in Samangan. De bovenstaande vaststellingen

doen besluiten dat uw vaardigheden en vooral uw familienetwerk en eigendom u redelijkerwijs in staat stellen om u bij terugkeer naar Afghanistan in uw provincie van afkomst te vestigen.

Naast het eigendomsconflict in Samangan werpt u tijdens uw derde asielaanvraag ook het misbruik dat u gekend zou hebben in Iran op als vluchtmotief. Daarbij dient allereerst opgemerkt dat u zelf geen gewag maakt van dit deel van uw asielmotieven als reden tot het vrezen van vervolging volgens de Conventie van Genève of van ernstige schade volgens de definitie van de subsidiaire bescherming bij terugkeer naar Afghanistan. Bovendien dienen er ongeloofwaardigheden opgemerkt te worden in uw relaas die afbreuk doen aan uw voorstelling van het misbruik en haar gevolgen. Zo is het opvallend dat uw beschrijving van de gevolgen van het verspreid raken van de geruchten van T. en G.N. niet overeenkomen met het leven dat u leidde in Iran. U schetst doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en het rapport van het BCHV een beeld van haast totaal isolement. U zou nog nauwelijks buitenshuis gekomen zijn. Uw familie, zo zegt u, keerde zich stilzwijgend van u af. Helemaal geïsoleerd en zonder een plaats waar u terecht kon, wierp u zich in drugs en alcohol, zo verklaart u. Deze beweringen stroken echter geenszins met uw levensomstandigheden. Zo bleef u deel uitmaken van uw gezin. U maakte uw studies af en behaalde uw diploma. U werkte daarnaast deeltijds in een fruitwinkel. Het verdiende geld kon u zelf besteden. Uw familie, die u als een zwarte plek bestempelde, zich van u afkeerde en u uit de buurt wou, betaalde en regelde uw reis naar Europa. Bovendien wachtte uw familie om u weg te sturen tot u de positieve uitslag van uw eindexamens vernam. Vanuit België onderhoudt u nog contact met uw familie. Tevens voorzag uw familie u van documenten om uw asielaanvraag te ondersteunen (CGVS p.2,3,4,5,6-7,8). Deze levenssituatie en handelwijze stroken geenszins met uw voorstelling. Dat u enerzijds een zeer dramatische situatie schetst maar anderzijds uit alles blijkt dat u een zeer normaal (en een voor een Afghaanse vluchteling in Iran zelfs vrij comfortabel) leven leidde, klemt ernstig. Tenslotte kan er aan uw voorstelling dat u steeds drugs en alcohol nam om uw problemen te verdringen behalve de maand van eindexamens, zodat u alsnog succesvol afstudeerde, allerminst geloof worden gehecht. Dat de punten op uw diploma getuigen van de moeilijke tijd die u doormaakte, zoals u beweert, blijkt allerminst (CGVS p.8). Integendeel, uw diploma van de laatste drie jaar vertoont cijfers waarop menig student jaloers zou zijn.

Daarnaast meldt het rapport van BCHV dat homoseksuele contacten in Iran verboden zijn bij wet, waardoor u met de voortdurende angst leefde dat de politie de feiten zou te weten komen. Elders wordt melding gemaakt van het taboe dat homoseksualiteit en misbruik vormen binnen de Afghaanse en Iraanse gemeenschap. Met deze kennis in het achterhoofd valt het niet te begrijpen waarom T. en G.N. tengevolge uw weigering om gemeenschap met hen te hebben de stap zouden zetten om geruchten te verspreiden dat u seks met hen had en dat u aids hebt. Waarom T. en G.N. geruchten verspreiden waarmee ze zelf ernstige gevolgen riskeren, kan u niet verklaren (CGVS p.5,7-8). Hoe T. en G.N. na de verspreiding van de geruchten door derden bekeken werden, is u vreemd genoeg niet bekend (CGVS p.6). Deze merkwaardigheden ondergraven verder de aannemelijkheid van uw relaas.

Bovenstaande opmerkingen ondergraven het geloof dat er aan de door u opgeworpen nieuwe elementen kan gehecht worden.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele

bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het provincie Samangan te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel II: Noord- en West-Afghanistan dd. 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Samangan behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan.

Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Samangan als relatief veilig kan worden beschouwd, met een lage score wat betreft ontheemding, veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Samangan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De verblijfsvergunning van u en uw moeder, de taskara van uw vader, de diploma's van u, uw broer en uw zussen en uw schoolrapport kunnen als bewijs aangevoerd worden voor de identiteit en levensomstandigheden van u en uw familieleden, maar laten zich niet uit over uw asielmotieven. De begrafenistoestemming en het vonnis kunnen slechts het overlijden van uw broer en de veroordeling van G.N. op zich staven. De vier foto's tonen u in klasverband en uw familieleden bij de overhandiging van documenten aan uw vertrouwenspersoon en kunnen als dusdanig uw aanspraak op de vluchtelingenstatus niet ondersteunen. Het medisch attest verklaart dat u psychologisch begeleid wordt. Rekening houdend met bovenstaande elementen vermag het evenwel niet uw asielmotieven te ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt: *“Verzoek verwijst in zijn repliek naar het advies van het BCHV van 15.12.2011, waarvan de inhoud onverkort kan toegepast worden op de thans bestreden beslissing van de CGVS. Verzoeker wendt deze argumenten thans ten gronde aan. Dit advies bevindt zich reeds in het dossier van verzoeker.”*

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Stukken

Per drager brengt verweerder op 21 augustus 2015 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7): het *“EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation”* van januari 2015 (bijlage 1) en de COI Focus *“Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan”* van 10 juli 2015 (bijlage 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) de Iraanse verblijfsvergunningen van hem en van zijn moeder tijdelijke verblijfsvergunningen zijn die, blijkens de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’), niet werden verkregen op basis van een vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, (ii) er in het kader van zijn eerste asielaanvraag geen geloof kon gehecht worden aan de ingeroepen asielmotieven, (iii) uit de verklaringen die hij aflegde in het kader van onderhavige derde asielaanvraag blijkt dat hij niet enkel een deel van zijn asielrelaas waarover hij zich schaamde, wegliet, doch ook doelbewust zijn identiteit en levensomstandigheden in Iran manipuleerde en een verhaal voorbereide met de bedoeling de Belgische asielinstanties te misleiden in de beoordeling van zijn nood aan bescherming, (iv) zijn onwetendheid en zijn desinteresse aangaande het beweerde grondconflict van zijn vader met diens familie de geloofwaardigheid ervan volledig ondermijnt, (v) de voorgaande vaststellingen doen besluiten dat zijn vaardigheden en zijn familienetwerk en eigendom hem redelijkerwijze in staat stellen om zich bij een terugkeer naar Afghanistan in zijn provincie van afkomst te vestigen, (vi) zijn verklaringen over het misbruik dat hij zou hebben doorgemaakt in Iran en de gevolgen ervan niet stroken met de levensomstandigheden die hij schetst, (vii) niet kan worden aangenomen dat T. en G.N. geruchten zouden verspreiden waarmee zij zelf ernstige gevolgen riskeren, en (viii) de neergelegde documenten (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift verwijst naar de uiteenzetting in het advies van het BCHV, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt gesteld: *“Ook de argumentatie van het BCHV dat uw terugkeer naar Afghanistan onmogelijk gemaakt wordt door de afwezigheid van een netwerk, wordt gezien de bedrieglijkheid van tal van cruciale gegevens die u aanbrengt, aldus in vraag gesteld. Vooreerst moet, gezien de ongeloofwaardigheid van het aangebrachte grondconflict, besloten worden dat u geen aannemelijke reden opgeeft dat u niet door uw oom in Samangan*

opgevangen zou worden in geval van terugkeer. Dat u in Afghanistan niet over een netwerk zou beschikken, wordt ook door uw beschrijving van het verblijf van uw vader in Afghanistan tussen 1380 en 1382 onderuit gehaald. U beweert dat uw vader twee jaar in Afghanistan verbleef en in deze periode steeds Samangan vermeed. Hoewel u van 1382 tot 1387 in gezinsverband met uw vader samenleefde, heeft u vreemd genoeg totaal geen weet van hoe uw vader deze jaren in Afghanistan doorbracht. U weet niet waar hij verbleef, hoe hij overleefde of hoe hij geld bijeen vergaarde om zijn terugkeer naar Iran te financieren (CGVS p.2,3,4,7). Dat uw vader Samangan volledig meed, wordt overigens tegengesproken door de taskara van uw vader die in 1382 in Samangan uitgegeven werd (CGVS p.5). Dat u in het geheel niets kan vertellen over waar en hoe uw vader zich beredderde tijdens deze twee jaar in Afghanistan en hoe hij er zelfs in staat was om geld te verdienen voor zijn reis naar Iran is niet aannemelijk en doet sterk vermoeden dat uw vader een draadkrachtig netwerk in Afghanistan heeft om op terug te vallen. In uw dossier zijn er geen elementen terug te vinden die erop wijzen dat u niet op dit netwerk zou kunnen terugvallen. Temeer daar u vanuit België in contact staat met uw familie in Iran (CGVS p.4). Bovendien moet er op gewezen worden dat u een goed opgeleide man bent die als volwassene Iran verliet. U bent het lezen en schrijven machtig en in Iran deed u werkervaring op in een winkel en als bouwvakker (CGVS p.2,3,8). U bent opgegroeid in een Afghaans gezin in de Afghaanse gemeenschap in Isfahan. Dat u zich steeds omringd zag door Afghanen maakt dat de Afghaanse cultuur en gewoontes u eigen zijn. Uit de ongeloofwaardigheid van het grondconflict moet ook begrepen worden dat u over gronden beschikt in Samangan. De bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat uw vaardigheden en vooral uw familienetwerk en eigendom u redelijkerwijs in staat stellen om u bij terugkeer naar Afghanistan in uw provincie van afkomst te vestigen.” en “Daarnaast meldt het rapport van BCHV dat homoseksuele contacten in Iran verboden zijn bij wet, waardoor u met de voortdurende angst leefde dat de politie de feiten zou te weten komen. Elders wordt melding gemaakt van het taboe dat homoseksualiteit en misbruik vormen binnen de Afghaanse en Iraanse gemeenschap. Met deze kennis in het achterhoofd valt het niet te begrijpen waarom T. en G.N. tengevolge uw weigering om gemeenschap met hen te hebben de stap zouden zetten om geruchten te verspreiden dat u seks met hen had en dat u aids hebt. Waarom T. en G.N. geruchten verspreiden waarmee ze zelf ernstige gevolgen riskeren, kan u niet verklaren (CGVS p.5,7-8). Hoe T. en G.N. na de verspreiding van de geruchten door derden bekeken werden, is u vreemd genoeg niet bekend (CGVS p.6). Deze merkwaardigheden ondergraven verder de aannemelijkheid van uw relaas.” Het louter opnieuw herhalen van de argumenten die door het BCHV werden uiteengezet, is geen dienstig verweer.

Waar verzoeker stelt dat verweerder zijn besluitvorming baseert op veronderstellingen en niet op feiten, dient erop gewezen dat de commissaris-generaal niet moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de commissaris-generaal om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Gelet op het voorgaande slaagt verzoeker er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet voert verzoeker aan dat de buitenlandse troepen zich aan het terugtrekken zijn uit Afghanistan, dat uit persberichten blijkt dat de situatie in Kaboel en in de rest van Afghanistan de laatste maanden veel gevaarlijker is geworden en dat naar de toekomst toe een verslechtering van de veiligheidssituatie kan verwacht worden. Verzoeker voegt evenwel geen enkel stuk toe aan zijn verzoekschrift waaruit zijn beweringen zouden kunnen blijken of waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie ter beoordeling van

de veiligheidssituatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald is. De beoordeling van de veiligheidssituatie in het kader van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te geschieden op het moment van de uitspraak; geen enkele rechtsregel verplicht de commissaris-generaal of de Raad om bij deze beoordeling een inschatting te maken van mogelijke eventualiteiten in de toekomst. Bijgevolg stelt de bestreden beslissing terecht als volgt: *"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.*

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het provincie Samangan te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel II: Noord- en West-Afghanistan dd. 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Samangan behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan.

Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Samangan als relatief veilig kan worden beschouwd, met een lage score wat betreft ontheemding, veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Samangan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Uit het het "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation" van januari 2015 (rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt dat voorgaande vaststellingen nog steeds actueel en correct zijn. Verder dient erop gewezen dat uit de COI Focus "Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan" van 10 juli 2015 (rechtsplegingsdossier, stuk 7) kan worden afgeleid dat er in de hoofdstad Kabul geen sprake is van de aanwezigheid van IS. Behalve de groepering "IS in Khorasan" kan er niet met zekerheid gezegd worden dat IS in Afghanistan vaste voet aan de grond heeft. Integendeel, vele waarnemingen van IS in Afghanistan moeten met de nodige omzichtigheid worden benaderd en blijken na verificatie vaak ongegrond. Bovendien zijn de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak gericht tegen de taliban.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER